

مقایسه میزان مفاهیم انتزاعی موجود در نوشتارهای کودکان ناشنوا و کودکان عادی

سهیلا خداوردیان دکتر سیداحمد جلالی

کارشناس ارشد روانشناسی دانشگاه علامه طباطبائی

بین دختر ناشنوا و عادی نیز در این زمینه تفاوت معنادار دیده شد. اما در میان دختران و پسران ناشنوا به لحاظ بکارگیری مفاهیم انتزاعی در نوشتار تفاوت معناداری ملاحظه نشد.

کودکان ناشنوا در جنبه‌های مختلف زبان از جمله معناشناسی، یادگیری و کاربرد مفاهیم با دشواری روبرو هستند و در تعمیم معنایی واژه‌ها، که اساس یادگیری و کاربرد مفاهیم است، با مشکل مواجه هستند و هر چه بیشتر معنای واژه‌ها از ملموس و عینی بودن به سوی انتزاعی و ذهنی بودن متمایل شود، مشکل آنان افزایش می‌یابد. در مورد برتری دختران شنوا از پسران شنوا در این زمینه می‌توان به عواملی نظیر دقت، تمایل بیشتر به همکاری و مهارت کلامی بیشتر دختران اشاره کرد.

در این پژوهش کودکان ناشنوا و عادی از جهت میزان کاربرد مفاهیم انتزاعی در نوشتارها مقایسه شده‌اند به این منظور گروه نمونه‌ای شامل ۲۰۰ دانش‌آموز (۵۰ دختر و ۵۰ پسر ناشنوا و ۵۰ دختر و ۵۰ پسر عادی) کلاس اول راهنمایی انتخاب شدند و با استفاده از آزمونی که محقق ساخته موارد مفاهیم انتزاعی این دانش‌آموزان در مقام مقایسه قرار گرفتند، نتایج بدست آمده حاکی از تفاوت معنادار بین میزان مفاهیم انتزاعی در نوشتارهای دانش‌آموزان ناشنوا و عادی بود. این تفاوت بین دانش‌آموزان دختر ناشنوا با دانش‌آموزان دختر و پسر عادی و بین پسران ناشنوا با دختران و پسران عادی وجود داشت.